



Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDU PRE VEREJNÚ SLUŽBU EURÓPSKEJ ÚNIE (prvá komora)

zo 6. októbra 2015*

„Verejná služba — Prijímanie — Verejné výberové konanie — Zapísanie do rezervného zoznamu — Rozhodnutie menovacieho orgánu neprijíť úspešného uchádzača — Právomoci výberovej komisie a právomoci menovacieho orgánu — Podmienky pripustenia do výberového konania — Minimálna dĺžka odbornej praxe — Spôsoby výpočtu — Zjavne nesprávne posúdenie výberovej komisie — Neexistencia — Strata príležitosti byť prijatý — Náhrada škody“

Vo veci F-119/14,

ktorej predmetom je žaloba podaná podľa článku 270 ZFEÚ, uplatniteľného na Zmluvu o ESAE na základe jej článku 106a,

FE, bydliskom v Luxemburgu (Luxembursko), v zastúpení: L. Levi a A. Blot, avocats,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: J. Currall a G. Gattinara, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU (prvá komora),

v zložení: predseda komory R. Barents, sudcovia E. Perillo (spravodajca) a J. Svenningsen,

tajomník: P. Cullen, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. júna 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrhom doručeným do kancelárie Súdu pre verejnú službu 24. októbra 2014, FE podala prejednávajúcu žalobu, v ktorej navrhuje zrušenie rozhodnutia menovacieho orgánu Európskej komisie (ďalej len „MO“) zo 17. decembra 2013, ktorým bolo zamietnuté jej prijatie generálnym riaditeľstvom (GR) „Spravodlivosť“ z rezervného zoznamu výberového konania EPSO/AD/42/05, ako aj náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, ktoré údajne utrpela kvôli tomuto rozhodnutiu.

* Jazyk konania: francúzština.

Právny rámec

- 2 V oblasti prijímania úradníkov článok 5 služobného poriadku úradníkov Európskej únie v znení účinnom v čase skutočností, o ktoré ide (ďalej len „služobný poriadok“), stanovuje, predovšetkým vo svojom odseku 3 toto:

„Na vymenovanie sa musia splniť aspoň tieto požiadavky:

...

- c) vo funkčnej skupine [administrátorov] pre platové triedy 7 až 16:
- i) úroveň vzdelania, ktorá zodpovedá dokončenému vysokoškolskému štúdiu, osvedčená diplomom, ak normálna dĺžka vysokoškolského štúdia je štyri roky alebo viac, alebo
 - ii) úroveň vzdelania, ktorá zodpovedá dokončenému vysokoškolskému štúdiu, osvedčená diplomom, a zodpovedajúca odborná prax v dĺžke aspoň jedného roka, ak normálna dĺžka vysokoškolského štúdia je aspoň tri roky, alebo
 - iii) ak to je odôvodnené v záujme služby, odborná príprava rovnakej úrovne.“
- 3 Článok 28 služobného poriadku znie takto:

„Úradník môže byť vymenovaný len pod podmienkou, že:

- a) je štátnym príslušníkom jedného z členských štátov Únie, ak [MO] nepovolil výnimku, a má všetky práva náležiacie občanovi;
 - b) splnil všetky povinnosti, ktoré mu ukladá právo, týkajúce sa vojenskej služby;
 - c) poskytne záruky o tom, že spĺňa morálne požiadavky potrebné na výkon funkcie;
 - d) s výhradou článku 29 ods. 2 [služobného poriadku] prešiel výberovým konaním na základe kvalifikácií alebo skúšok, alebo kvalifikácií aj skúšok ustanovených v prílohe III [služobného poriadku];
 - e) je fyzicky schopný plniť svoje povinnosti a
 - f) predloží doklad o dôkladnej znalosti jedného z jazykov Únie a o uspokojivej znalosti ďalšieho jazyka Únie v rozsahu potrebnom na plnenie jeho povinností.“
- 4 Článok 30 služobného poriadku stanovuje:

„[MO] vymenuje výberovú komisiu pre každé výberové konanie. Táto komisia vypracuje zoznam vhodných uchádzačov.

[MO] rozhodne, ktorí z týchto uchádzačov budú vymenovaní na voľné pracovné miesta.“

- 5 Článok 4 prílohy III služobného poriadku stanovuje:

„[MO] vypracuje zoznam uchádzačov, ktorí spĺňajú podmienky ustanovené v článku 28 písm. a), b) a c) služobného poriadku, a pošle ho spolu so spismi uchádzačov predsedovi výberovej komisii.“

6 Článok 5 tej istej prílohy III služobného poriadku uvádza:

„Po preskúmaní týchto spisov vypracuje výberová komisia zoznam uchádzačov, ktorí spĺňajú požiadavky uvedené v oznámení o výberovom konaní.

Ak výberové konanie vychádza zo skúšok, všetci uchádzači na zozname sú pripustení k skúškam.

...“

7 Napokon hlava A bod II oznámenia o výberovom konaní EPSO/AD/42/05 (pozri bod 8 tohto rozsudku) znie, pokiaľ ide o požadovaný profil a prvé dve podmienky účasti, takto:

„Výberového konania sa môžu zúčastniť uchádzači, ktorí... spĺňajú tieto podmienky:

1. Tituly alebo diplomy Kandydaci muszą legitymować się dyplomem ukończenia wyższych studiów prawniczych w Polsce. [Uchádzači sa musia preukázať diplomom osvedčujúcim absolvovanie vyššieho právnického štúdia v Poľsku.]

2. Odborná prax Po dokončení požadovaného univerzitného štúdia [v bode 1], sa vyžaduje najmenej dvojročná odborná prax“.

Skutkové okolnosti

8 Európsky úrad pre výber pracovníkov (EPSO) uverejnil 8. decembra 2005 oznámenie o verejnom výberovom konaní EPSO/AD/42/05 (ďalej len „výberové konanie“), ktorého výsledkom malo byť zostavenie rezervného zoznamu na prijatie právnikov lingvistov poľského jazyka v platovej triede AD 7, určeného na obsadenie voľných pracovných miest v európskych inštitúciách, najmä na Súdnom dvore Európskych spoločenstiev (Ú. v. EÚ C 310 A, s. 3, ďalej len „oznámenie o výberovom konaní“). Dátum uzávierky na podanie prihlášok do výberového konania bol stanovený na 11. januára 2006.

9 V hlave A bode I s názvom „[Pracovná náplň]“ oznámenia o výberovom konaní boli plnené povinnosti opísané takto:

— Preklad a/alebo revízie právnych textov z najmenej dvoch oficiálnych jazykov Európskej únie do poľského jazyka.

— Overovanie jazykovej a právnej zhody legislatívnych textov, ktoré už boli preložené a zrevidované v poľskom jazyku so zreteľom k iným jazykovým verziám týchto textov, kontrola ich redakčnej kvality a dodržania pravidiel v oblasti formálnej úpravy.

...“

10 Hlava A bod II.2 oznámenia o výberovom konaní navyše spresňoval, že na to, aby mohli byť uchádzači pripustení k účasti na skúškach, museli ku dňu stanovenému na podanie prihlášok do výberového konania doložiť „po dokončení požadovaného univerzitného štúdia najmenej dvojročnú odbornú prax...“.

11 Žalobkyňa sa prihlásila do výberového konania 27. decembra 2005. V kolónke „Odborná prax“ svojej prihlášky do výberového konania (ďalej len „prihláška“) uviedla, že má šesť druhov odbornej praxe v celkovej dĺžke tridsaťjeden mesiacov, z toho pätnásť mesiacov ako externý právnik lingvista na Súdnom dvore, a to od 15. októbra 2004 až do dňa podania svojej prihlášky, ako aj tri mesiace stáže v advokátskej kancelárii W. v Bruseli (Belgicko) od 1. júla do 30. septembra 2005.

- 12 Žalobkyňa bola pripustená k účasti na skúškach výberového konania. Výberová komisia po ukončení svojej práce zapísala jej meno do rezervného zoznamu výberového konania, ktorého platnosť, pôvodne stanovená do 31. decembra 2007, bola po niekoľkých predĺženiach posunutá do 31. decembra 2013, keď zoznam definitívne stratil platnosť.
- 13 E-mailom z 22. mája 2013 služby GR „Spravodlivosť“ pozvali žalobkyňu, aby sa 28. mája 2013 zúčastnila na pohovore s cieľom jej prípadného prijatia na pracovné miesto administrátora na uvedenom generálnom riaditeľstve. S vyhlídkou tohto prijatia služby GR „Ľudské zdroje a bezpečnosť“ (ďalej len „GR ‚Ľudské zdroje‘“) oznámili žalobkyňi e-mailom, zaslaným 24. mája 2013 s kópiou pre GR „Spravodlivosť“, že keďže bola v tom čase dočasným zamestnancom Súdneho dvora „[vstupná] lekárska prehliadka nebola potrebná, pretože v prípade prijatia na Komisiu, [GR ‚Ľudské zdroje‘] požiada o postúpenie [jej] správy o zdravotnej spôsobilosti“.
- 14 V júni 2013 GR „Spravodlivosť“ informovalo žalobkyňu, že bola vybraná na pracovné miesto administrátora a že žiadosť o prijatie, ktorá sa jej týkala, bola odovzdaná na GR „Ľudské zdroje“.
- 15 Zo spisu vyplýva, že v júni 2013 príslušné služby Komisie rovnako informovali žalobkyňu o tom, že „keďže Komisia sa nezúčastnila na organizácii výberového konania... a rezervný zoznam, ktorý vzišiel z tohto konania, do ktorého bola [žalobkyňa] zapísaná, bol zoznamom právnikov lingvistov a nie administrátorov, bolo potrebné požiadať o výnimku u komisára zodpovedného za ľudské zdroje a bezpečnosť, pretože politikou Komisie bolo nevyužívať tieto zoznamy okrem dôležitých výnimiek pre svoju právnu službu a pre niekoľko špecializovaných funkcií v iných [generálnych riaditeľstvách] a za určitých podmienok“.
- 16 E-mailom z 26. júla 2013 vedúci útvaru „Zmluvné právo“ na GR „Spravodlivosť“ oznámil žalobkyňi, že GR „Ľudské zdroje“ dalo „svoj súhlas s jej [výnimočným] prijatím do zamestnania ako administrátor [z] rezervného zoznamu právnikov lingvistov“, pričom zdôraznil, že GR „Ľudské zdroje“ ju bude kontaktovať a že nemá podniknúť žiadne kroky, kým od neho nedostane oficiálne oznámenie.
- 17 Na konci augusta 2013 GR „Ľudské zdroje“ požiadalo žalobkyňu, aby predložila doklady o svojej odbornej praxi nadobudnutej pred podaním prihlášky so zreteľom na podmienku účasti týkajúcu sa najmenej dvojročnej odbornej praxe uvedenu v oznámení o výberovom konaní.
- 18 Počas obdobia od konca augusta 2013 do novembra 2013 mala žalobkyňa niekoľko pohovorov so zástupcami GR „Ľudské zdroje“ a poskytla rôzne listiny a vysvetlenia, aby objasnila otázku odbornej praxe, na ktorú sa odvolávala vo svojej prihláške. Počas tohto obdobia zástupcovia GR „Spravodlivosť“ viackrát potvrdili svoj záujem o jej prijatie.
- 19 Listom zo 17. decembra 2013 MO informoval žalobkyňu o tom, že jej prijatie na GR „Spravodlivosť“ nebude možné z dôvodu, že nespĺňala podmienku účasti na výberovom konaní týkajúcu sa požadovanej odbornej praxe (ďalej len „sporné rozhodnutie“). Podľa MO mala žalobkyňa v deň uzávierky na podanie prihlášok do výberového konania iba dvadsaťdva mesiacov odbornej praxe namiesto dvoch rokov vyžadovaných oznámením o výberovom konaní. Aby dospel k tomuto záveru MO zohľadnil ako odbornú prax v postavení „extern[ého] prekladateľ[a]“ pre Súdny dvor iba dobu siedmich mesiacov, a ako odbornú prax v postavení stážistu v advokátskej kancelárii W. iba dobu dvoch mesiacov, čo nezodpovedalo pätnástim a trom mesiacom uvádzaným žalobkyňou v prihláške. Sporné rozhodnutie tiež spresňovalo, že v prípade „externej činnosti pre [Súdny dvor]“ bola dĺžka odbornej praxe žalobkyne vypočítaná na základe celkového počtu preložených strán, teda 721, a normy 5 strán denne, ktorú Komisia považuje za primeranú a ktorá je oveľa nižšia než norma 8 strán denne používaná na Súdnom dvore.
- 20 Žalobkyňa 14. marca 2014 podala sťažnosť proti spornému rozhodnutiu. MO túto sťažnosť zamietol rozhodnutím zo 14. júla 2014 (ďalej len „rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti“).

Návrhy účastníkov konania

- 21 Žalobkyňa navrhuje, aby Súd pre verejnú službu:
- zrušil sporné rozhodnutie,
 - zrušil rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti,
 - zaviazal Komisiu na zaplatenie sumy 26 132,85 eura spolu s úrokmi z omeškania, a príspevkov do dôchodkového systému od septembra 2013, ako aj na zaplatenie symbolického jedného eura za spôsobenú nemajetkovú ujmu,
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 22 Komisia navrhuje, aby Súd pre verejnú službu:
- zamietol žalobu ako sčasti neprípustnú a sčasti nedôvodnú,
 - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

1. O predmete žaloby

- 23 Podľa ustálenej judikatúry je dôsledkom návrhov na zrušenie formálne smerujúcich proti rozhodnutiu o zamietnutí sťažnosti, pokiaľ takéto rozhodnutie nemá samostatný obsah to, že Súdu pre verejnú službu je predložený akt, proti ktorému bola sťažnosť podaná (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. januára 1989, Vainker/Parlament, 293/87, EU:C:1989:8, bod 8).
- 24 V tomto prípade rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti potvrdzuje sporné rozhodnutie. Návrhy na zrušenie smerujúce proti rozhodnutiu o zamietnutí sťažnosti preto nemajú samostatný obsah a v dôsledku toho ich treba považovať za formálne smerujúce proti spornému rozhodnutiu tak, ako ho spresňuje rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. júna 2004, Eveillard/Komisia, T-258/01, EU:T:2004:177, bod 32).

2. O návrhoch na zrušenie sporného rozhodnutia

- 25 Na podporu svojich návrhov na zrušenie žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody založené v podstate na:
- prvý dôvod založený na nedostatku právomoci MO,
 - druhý dôvod uplatnený subsidiárne a založený na zjavne nesprávnom posúdení MO, ako aj na porušení oznámenia o výberovom konaní a zásad právnej istoty a rovnosti zaobchádzania,
 - tretí dôvod založený na porušení zásady riadnej správy vecí verejných a povinnosti starostlivosti, ako aj na nedodržaní primeranej lehoty,
 - štvrtý dôvod založený na protiprávnosti podmienky účasti na výberovom konaní týkajúcej sa odbornej praxe.

O prvom dôvode založenom na nedostatku právomoci MO

Tvrdenia účastníkov konania

- 26 Podľa žalobkyne MO prekročil medze svojej právomoci preskúmať rozhodnutia výberovej komisie výberového konania stanovené judikatúrou, keďže v tomto prípade nič nepreukazuje, že rozhodnutie výberovej komisie pripustiť ju k účasti na skúškach výberového konania, aby bola následne zapísaná do rezervného zoznamu, bolo postihnuté zjavne nesprávnym posúdením.
- 27 V tejto súvislosti žalobkyňa v prvom rade tvrdí, že oznámenie o výberovom konaní v prípade požadovanej dvojročnej odbornej praxe nespresňovalo, či malo ísť o pracovné miesta na plný alebo čiastočný úväzok.
- 28 V druhom rade, pokiaľ ide o prácu právnika lingvistu vykonávanú žalobkyňou pre Súdny dvor, tak externá povaha tejto činnosti, ako aj to, že túto činnosť vykonávala popri štúdiu, jednoznačne vyplývajú z dokladov, ktoré priložila k svojej prihláške. Navyše žiadne pravidlo nevyžaduje delenie celkového počtu preložených strán akoukoľvek dennou normou s cieľom určiť dĺžku takejto odbornej praxe na plný úväzok.
- 29 V treťom rade, pokiaľ ide o stáž v advokátskej kancelárii W., nič nebránilo výberovej komisii výberového konania, aby porovnala vyhlásenia urobené žalobkyňou v jej prihláške s dokladmi, ktoré k nej priložila, takže neexistuje dôvod domnievať sa, že výberová komisia bola uvedená do omylu tým, ako bola dĺžka tejto odbornej praxe uvedená v prihláške.
- 30 V dôsledku toho MO, ktorý nepoznal metodológiu ani pravidlá výpočtu, ktoré použila výberová komisia na určenie dĺžky odbornej praxe žalobkyne, nemôže odôvodniť opätovné preskúmanie prípustnosti jej prihlášky do výberového konania bez toho, aby tým porušil zásady právnej istoty a legitímnej dôvery, ktorými sa musí vyznačovať systém výberu úradníkov inštitúcií Európskej únie.
- 31 Komisia pripomína po prvé, že podľa judikatúry platí, že keď oznámenie o výberovom konaní vyžaduje minimálnu dobu odbornej praxe, musí sa táto požiadavka chápať tak, že odkazuje na obdobie odpracované na plný úväzok počas tejto doby alebo obdobie odpracované na čiastočný úväzok, ktoré sa z hľadiska pracovného času rovná požadovanej dobe na plný úväzok.
- 32 S prihliadnutím na znenie oznámenia o výberovom konaní a skutočnosť, že na činnosť „extern[ého] prekladateľ[a]“ na Súdnom dvore vykonávanú žalobkyňou nemožno hľadiť ako na prácu na plný úväzok, keďže žalobkyňa mala úplnú voľnosť pri organizácii svojho pracovného času a dokonca súčasne študovala, mala výberová komisia výberového konania „vypočítať“ túto odbornú prax ako prácu na plný úväzok.
- 33 Zapísanie mena žalobkyne do rezervného zoznamu výberového konania teda podľa Komisie preukazuje zjavne nesprávne posúdenie výberovej komisie, ktorá zohľadnila dĺžku odbornej praxe „extern[ého] prekladateľ[a]“ na Súdnom dvore na základe dátumov začatia a ukončenia tejto činnosti uvedených v prihláške, pričom sa nestarala o to, že nešlo o prácu na plný úväzok, neuvedomila si externú povahu činnosti a napokon nepoužila žiadnu metódu, aby vypočítala dobu na plný úväzok zodpovedajúcu odbornej praxi, o ktorú išlo.
- 34 Po druhé, podľa Komisie výberová komisia nemohla bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, zohľadniť tri mesiace odbornej praxe v prípade stáže v advokátskej kancelárii W., ktorú uviedla žalobkyňa v prihláške, keďže jediný doklad, ktorý mala k dispozícii, a to potvrdenie o stáži pripojené k prihláške, uvádzalo iba štyridsať dní stáže rozvrhnutých na obdobie od mája do septembra 2005.

35 V dôsledku toho sa výberová komisia, ktorej ostražitosť mali navyše vzbudiť listiny pripojené k prihláške, dopustila v niekoľkých prípadoch zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že žalobkyňa spĺňala podmienku účasti na výberovom konaní týkajúcu sa odbornej praxe. Za týchto okolností bol MO povinný nezohľadniť rozhodnutie výberovej komisie zapísať žalobkyňu do rezervného zoznamu a nemohol urobiť nič iné, len odmietnuť prijať žalobkyňu do zamestnania. Prvý žalobný dôvod musí byť teda zamietnutý ako nedôvodný.

Posúdenie Súdom pre verejnú službu

36 Dôvod založený na nedostatku právomoci, ktorý uviedla žalobkyňa, sa v podstate týka toho, aké sú podmienky výkonu a právny rozsah právomoci MO preskúmavať rozhodnutia, ktoré prijme výberová komisia výberového konania v rámci svojich vlastných právomocí.

37 S prihliadnutím na rôzne početné tvrdenia, ktoré v tejto súvislosti uvádzajú žalobkyňa a Komisia, treba analýzu prvého dôvodu usporiadať do piatich odlišných, ale úzko prepojených častí, ktorými sú: prvá časť týkajúca sa rozdelenia právomocí medzi MO a výberovú komisiu výberového konania; druhá časť týkajúca sa toho, či má doba odbornej praxe vyžadovaná oznámením o výberovom konaní povahu doby na plný úväzok alebo na čiastočný úväzok; tretia časť týkajúca sa spôsobu výpočtu minimálnej dvojročnej doby odbornej praxe; štvrtá časť týkajúca sa rozsahu právomoci MO vylúčiť úspešného uchádzača z rezervného zoznamu, a napokon piata časť týkajúca sa zjavného pochybenia, ktorého sa prípadne dopustila výberová komisia výberového konania pri posúdení dĺžky odbornej praxe žalobkyne.

38 Na záver tejto analýzy bude potrebné vyhovieť prvému dôvodu, pretože keď sa MO rozhodol v štádiu prijímania do zamestnania vylúčiť žalobkyňu z rezervného zoznamu z dôvodov pripustenia k účasti, ktoré sa nenachádzali v oznámení o výberovom konaní, prekročil tým medze svojej právomoci, stanovené práve uvedeným oznámením o výberovom konaní, ktoré zase výberová komisia náležite rešpektovala.

– O rozdelení právomocí medzi MO a výberovú komisiu výberového konania

39 V oblasti prijímania zamestnancov európskych inštitúcií vykonávaného prostredníctvom organizácie verejného výberového konania, súd Únie ustálene potvrdil, že z dôvodu zásady nezávislosti, ktorou sa riadi výkon úloh výberových komisií výberového konania, MO nemá právomoc zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie, ktorá výberová komisia prijala v rámci svojich právomocí vymedzených najmä článkom 30 služobného poriadku, ako aj článkom 5 jeho prílohy III (pozri rozsudok z 20. februára 1992, Parlament/Hanning, C-345/90 P, EU:C:1992:79, bod 22, a uznesenie z 10. júla 2014, Mészáros/Komisia, F-22/13, EU:F:2014:189, bod 48).

40 Keďže je však MO povinný prijímať rozhodnutia, ktoré nie sú protiprávne, nemôže byť viazaný rozhodnutím výberovej komisie, ktorého protiprávnosť by následne mohla ovplyvniť jeho vlastné administratívne rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. februára 1992, Parlament/Hanning, C-345/90 P, EU:C:1992:79, bod 22). Z tohto dôvodu je MO pred vymenovaním úradníka povinný overiť, či dotknutý uchádzač spĺňa podmienky, ktoré vyžaduje služobný poriadok na to, aby mohol byť riadne prijatý do služby Únie, inak je jeho rozhodnutie o prijatí do zamestnania neplatné. Keď je napríklad zjavné, že rozhodnutie výberovej komisie pripustiť uchádzača k účasti na skúškach výberového konania je protiprávne, pretože je zjavne nesprávne, MO, ktorému výberová komisia odovzdala rezervný zoznam s menom tohto uchádzača, ktorý medzičasom uspel na skúškach, musí odmietnuť jeho vymenovanie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 23. októbra 1986, Schwiering/Dvor audítorov, 142/85, EU:C:1986:405, body 19 a 20, a z 23. októbra 2012, Eklund/Komisia, F-57/11, EU:F:2012:145, bod 49).

- 41 Napriek tomu, pokiaľ ide o rozdelenie právomocí medzi MO a výberovú komisiu výberového konania, treba rovnako pripomenúť, že cieľom oznámenia o výberovom konaní je v podstate informovať transparentne, úplne a čo najpresnejšie tak členov výberovej komisie, ako aj osoby, ktoré podajú prihlášku do tohto výberového konania, o zákonných podmienkach na prípadné vymenovanie na dané pracovné miesto. Práve takýto účel oznámenia o výberovom konaní okrem toho zodpovedá základnej požiadavke dodržiavania zásady právnej istoty.
- 42 Oznámenie o výberovom konaní by teda neplnilo svoj cieľ, ak by MO mohol vylúčiť z rezervného zoznamu úspešného uchádzača s odvolaním sa na podmienku alebo možnosť účasti, ktorá sa nenachádza ani v tomto oznámení, ani v služobnom poriadku, alebo ktorá v každom prípade nebola pred prijatím oznámenia o výberovom konaní uverejnená spôsobom prístupným alebo nevyhnutne známym ani výberovej komisii ani dotknutým uchádzačom (pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o oznámenie o voľnom pracovnom mieste, rozsudky zo 14. apríla 2011, Šimonis/Komisia, F-113/07, EU:F:2011:44, bod 74, a z 15. októbra 2014, Moschonaki/Komisia, F-55/10 RENV, EU:F:2014:235, bod 42).
- 43 Oznámenie o výberovom konaní teda predstavuje právny rámec každého výberového konania na obsadenie pracovného miesta v inštitúciách Únie, pretože s výhradou príslušných ustanovení služobného poriadku vyššej právnej sily, vrátane prílohy III služobného poriadku, upravuje na jednej strane rozdelenie právomocí medzi MO a výberovú komisiu pri organizácii a priebehu skúšok výberového konania, a na druhej strane stanovuje podmienky účasti uchádzačov, predovšetkým ich profil, ich konkrétne práva a povinnosti.
- 44 V tomto prípade však, pokiaľ ide o rozdelenie právomocí medzi MO a výberovú komisiu vo výberovom konaní, oznámenie o výberovom konaní v hlave B venovanej priebehu výberového konania, v bode 1 písm. a) spresňovalo, že pokiaľ ide o účasť na výberovom konaní „[MO] vydá zoznam uchádzačov, ktorí spĺňajú podmienky stanovené v hlave A bode II.4 [oznámenia o výberovom konaní] a odovzdá ho predsedovi výberovej komisii spolu so spismi uchádzačov“, pričom „podmienky stanovené v hlave A bode II.4 [oznámenia o výberovom konaní]“ sú všeobecné podmienky pripustenia do výberového konania prevzaté z článku 28 služobného poriadku (pozri bod 3 tohto rozsudku).
- 45 Naopak podľa znenia hlavy B bodu 1 písm. b) „po oboznámení sa so spismi uchádzačov, výberová komisia [musí, okrem iného v súlade s ustanoveniami článku 5 prílohy III služobného poriadku,] stanov[iť] zoznam tých, ktorí spĺňajú podmienky uvedené v hlave A bodoch II.1, 2 a 3 [oznámenia o výberovom konaní] a ktorí sú v dôsledku toho pripustení do výberového konania“, pričom „podmienky uvedené v hlave A bodoch II.1, 2 a 3 [oznámenia o výberovom konaní]“ sú podmienky týkajúce sa titulov, diplomov, odbornej praxe a jazykových znalostí vyžadovaných na pripustenie do výberového konania (pozri bod 7 tohto rozsudku).
- 46 Predovšetkým podľa hlavy A bodu II.2 oznámenia o výberovom konaní mali uchádzači na to, aby boli pripustení k účasti na skúškach, spĺňať nielen podmienku uvedenú v článku 5 ods. 3 písm. c) služobného poriadku, teda mať diplom z univerzitného štúdia práva v Poľsku, ale ako dodatočnú podmienku museli tiež preukázať, že po ukončení požadovaného univerzitného štúdia mali „najmenej dvojročnú odbornú prax“. Ani toto posledné uvedené ustanovenie, ani ustanovenie hlavy B bodu 1 písm. b) oznámenia o výberovom konaní, však nedávalo výberovej komisii výberového konania presné pokyny, ktoré má dodržať alebo informácie o povahe tejto minimálne dvojročnej odbornej praxe alebo jej vzťahu k povinnostiam, ktoré bude plniť úradník Únie. Tieto ustanovenia ani neposkytovali žiadne podrobnosti o spôsobe výkonu práce počas týchto dvoch rokov odbornej praxe, napríklad či malo ísť o prácu na plný úväzok alebo na čiastočný úväzok, prácu vykonávanú ako zamestnanec alebo ako samostatne zárobkovo činná osoba.
- 47 Navyše ani „Príručka pre uchádzačov“ [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 327 A, s. 3), na ktorú uchádzačov odkazovalo oznámenie o výberovom konaní v úvode svojej hlavy C s názvom „[Ako žiadať]?“ pri správnom podaní ich prihlášky (ďalej len „príručka pre uchádzačov“), neobsahovala

užitočné vysvetlenia, ktorými by sa na jednej strane mohli skutočne riadiť členovia výberovej komisie pri plnení úloh uvedených v oznámení o výberovom konaní, ako aj na druhej strane uchádzači pri vypracovaní ich prihlášky. Táto príručka totiž v hlave A bode II.4 pod nadpisom „Informácie o vašej odbornej praxi...“ iba spresňovala, že uchádzači mali „uviesť vo [svojej] prihláške presné dátumy začatia a ukončenia každého z[o] [svojich] zamestnaní, ako aj funkciu a povahu vykonávaných úloh“. Predovšetkým “v prípade činností vykonávaných mimo pracovnoprávneho vzťahu (samostatne zárobková činnosť, nezávislé povolania[, atď.]), [mohli] byť uznané ako dôkazy výpisy z daňového priznania alebo akýkoľvek iný úradný doklad“.

48 Vzhľadom na ustanovenia o rozdelení právomocí medzi MO a výberovú komisiu nachádzajúce sa v oznámení o výberovom konaní a v príručke pre uchádzačov, treba preto uviesť, že pokiaľ ide o orgán poverený overiť povahu a dĺžku odbornej praxe vyžadovanej na účasť na výberovom konaní, ako aj dodržanie kritérií umožňujúcich vypočítať jej trvanie, právny rámec tvorený týmito dvoma textami v tejto súvislosti neustanovoval nič, pričom však v skutočnosti oznámenie o výberovom konaní predsa zverovalo iba výberovej komisii úlohu, aby pri výkone svojich povinností a v rámci širokej miery svojej voľnej úvahy, zostavila zoznam uchádzačov pripustených k účasti na skúškach výberového konania.

– O tom, či mala odborná prax vyžadovaná oznámením o výberovom konaní povahu práce na plný úväzok alebo na čiastočný úväzok

49 V tejto súvislosti, pokiaľ ide predovšetkým o odbornú prax, ktorú žalobkyňa nadobudla na Súdnom dvore ako externý právnik lingvista, teda o zárobkovú činnosť, ktorá sa pojmovo vykonáva nezávisle a ktorá bola v tomto prípade najrelevantnejšia s prihliadnutím na cieľ výberového konania určeného práve na prijatie právnikov lingvistov, ani oznámenie o výberovom konaní, ani iné akty, ktoré možno v súlade s právnymi predpismi zohľadniť vo výberovom konaní, neobsahovali žiadny údaj o tom, čo sa malo dôvodne chápať „odbornou praxou“, ani o spôsoboch výpočtu pracovného času vzťahujúceho sa na túto „odbornú prax“, ako napríklad o počte odpracovaných hodín alebo počte preložených strán za deň a v tomto prípade, či bolo opodstatnené rozlišovať medzi prekladom zložitých právnych textov a prekladom textov iného druhu.

50 V prípade, ak oznámenie o výberovom konaní a príručka pre uchádzačov v súlade s tým, čo chcel príslušný MO, neobsahujú ustanovenia o skutočnostiach umožňujúcich posúdiť dĺžku vyžadovanej odbornej praxe, však Komisia tvrdí, že keď oznámenie o výberovom konaní stanovuje ako podmienku pripustenia ku skúškam minimálnu dĺžku odbornej praxe, toto odpracované obdobie musí výberová komisia, ako aj uchádzači chápať tak, že sa pojmovo vzťahuje na zárobkovú činnosť vykonávanú na plný úväzok.

51 V tejto súvislosti treba najprv uviesť, že je pravda, že vo veciach, ktoré uvádza Komisia, v ktorých bol vyhlásený rozsudok z 31. januára 2006, *Giulietti/Komisia* (T-293/03, EU:T:2006:37), a vydané uznesenia zo 14. decembra 2006, *Klopfer/Komisia* (F-118/05, EU:F:2006:137), a z 10. júla 2014, *Mészáros/Komisia* (F-22/13, EU:F:2014:189), súd Únie vyslovil, že požadovanú dĺžku odbornej praxe treba aj bez presného údaja v daných oznámeniach o výberovom konaní chápať ako dĺžku odbornej praxe vykonávanej na plný úväzok. Vo vyššie uvedených veciach však išlo o zárobkové činnosti vykonávané najmä ako zamestnanec, ktorých dĺžku bolo teda možné ľahko určiť vzhľadom na pracovné zmluvy alebo potvrdenia zamestnávateľov. Naopak v tomto prípade, hoci oznámenie o výberovom konaní vyžadovalo minimálne dva roky odbornej praxe v oblasti prekladov, alebo najpravdepodobnejšie v oblasti právnych prekladov, nebol vysvetlený spôsob, akým sa zohľadní a z hľadiska dĺžky započíta odborná prax vykonávaná v postavení samostatne zárobkovo činnej osoby, hoci tento typ externej praxe úplne zodpovedá povahe povinností opísaných v oznámení o výberovom konaní.

- 52 V dôsledku toho, keďže v oznámení o výberovom konaní chýba výslovný údaj o spôsobe výpočtu požadovanej dĺžky odbornej praxe alebo akýkoľvek iný užitočný údaj v tejto súvislosti, *ratio juris* tejto podmienky účasti predovšetkým v prípade uchádzačov, ktorí rovnako ako žalobkyňa, mohli poukázať na špecifickú prax externého právnika lingvistu, určite nemohlo byť vyžadovať od týchto uchádzačov, aby s cieľom preukázať, že išlo o zárobkovú činnosť rovnocennú práci vykonávanej na plný úväzok, preložili každý deň odpracovaný v tomto postavení počas referenčného obdobia dvoch rokov určitý počet strán právnych textov. Táto podmienka totiž nebola ani výslovne, ani nepriamo stanovená v oznámení o výberovom konaní, najmä s prihliadnutím na ostatné v ňom uvedené podmienky.
- 53 Pri neexistencii kritérií alebo spôsobov výpočtu odbornej praxe požadovanej na pripustenie k účasti na výberovom konaní v oznámení o výberovom konaní, sa teda treba domnievať, že aj keby sa daná doba odbornej praxe mala vzťahovať na dobu činnosti vykonávanej na plný úväzok, výberová komisia mohla pri posúdení pripustenia žalobkyne k účasti na skúškach vychádzať na jednej strane z toho, že malo ísť o „zárobkovú“ činnosť právnika lingvistu – teda o činnosť, ktorá nemohla mať „príležitostnú“ povahu a ktorá sa mala týkať hlavne prekladu právnych textov – vykonávanú sústavne, teda počas významnej doby, pre profesionálneho klienta, a to verejnoprávnu alebo súkromnoprávnu osobu, ktorá na základe zmluvy bola oprávnená požadovať preklady právnych textov kedykoľvek a prípadne v záväzných lehotách, práve z dôvodu jej zárobkovej alebo inštitucionálnej činnosti, ktorá si vyžaduje právne preklady určitej úrovne.
- 54 Na druhej strane na účely posúdenia požadovanej odbornej praxe mala výberová komisia v súlade s príslušnými ustanoveniami príručky pre uchádzačov ďalej vychádzať z dôkazu, že práca bola skutočne vykonávaná, nielen počas časovo stabilného obdobia, ale aj v kvantitatívne stálej miere, čo mala posúdiť práve výberová komisia zložená z odborníkov v danej oblasti vo vzťahu k povahe povinností opísaných v oznámení o výberovom konaní a vo vzťahu ku všetkým ostatným činnostiam prípadne vykonávaným každým uchádzačom počas referenčnej doby dvoch rokov.
- 55 Pretože príručka pre uchádzačov vyžadovala, aby uchádzači vo svojej prihláške spresnili povahu úloh, ktoré vykonávali, prináležalo výberovej komisii, aby v rámci právomocí, ktoré jej zverilo oznámenie o výberovom konaní, posúdila rôznym spôsobom odbornú povahu nadobudnutej praxe podľa toho, či išlo o činnosť vykonávanú ako „externý prekladateľ“ alebo ako „externý právnik lingvista“, predovšetkým v prípade, keď činnosť externého právnika lingvistu bola vykonávaná pre inštitúciu Únie, ktorá rovnako ako Súdny dvor požaduje od svojich poskytovateľov služieb iba preklad textov s výlučne právnickým obsahom.
- 56 Keďže tejto dodatočnej podmienke pripustenia k účasti nemožno s prihliadnutím na to, že oznámenie o výberovom konaní v tejto súvislosti neustanovuje nič, priznať iný význam, než bolo uvedené, inak by došlo k porušeniu zásady právnej istoty (pozri bod 41 tohto rozsudku), názor Komisie, podľa ktorej sa minimálna doba dvoch rokov odbornej praxe musí v špecifickom prípade výberového konania chápať tak, že sa pojmovo vzťahuje na zárobkovú činnosť vykonávanú na plný úväzok, ktorý treba navyše vypočítať spôsobom uvedeným v spornom rozhodnutí (pozri bod 19 tohto rozsudku), nemožno prijať, keďže totiž v oznámení o výberovom konaní nebolo uvedené, že najmä v prípade uchádzačov uvádzajúcich odbornú prax externého právnika lingvistu mal plný úväzok, o ktorý ide, nevyhnutne zodpovedať plnému úväzku vypočítanému interným spôsobom tejto inštitúcie alebo v každom prípade špecifickým spôsobom.

– O spôsobe výpočtu minimálnej doby dvoch rokov odbornej praxe

- 57 V tejto súvislosti sa treba domnievať, že výberová komisia, ktorá nebola viazaná žiadnou podmienkou výslovne uvedenou v oznámení o výberovom konaní, pokiaľ ide o spôsob výpočtu minimálnej doby dvoch rokov odbornej praxe požadovanej na pripustenie k účasti na výberovom konaní, sa na základe širokej miery svojej voľnej úvahy v danej oblasti mohla dôvodne domnievať, že nebolo potrebné konkrétne sa pridržiavať spôsobu výpočtu tej či onej inštitúcie, keďže Komisia v každom prípade

nebola hlavnou inštitúciou dotknutou výberovým konaním. Podľa hlavy A druhého odseku oznámenia o výberovom konaní bol daný rezervný zoznam v skutočnosti určený na „obsadenie voľných pracovných miest v európskych inštitúciách, najmä na Súdnom dvore...“.

- 58 Aj keby sa teda výberová komisia pri výpočte doby dvoch rokov odbornej praxe mala prípadne inšpirovať spôsobom výpočtu už existujúcim v niektorej z inštitúcií Únie, mohla by na základe kritéria riadnej správy výberového konania a potrebného účinku tohto konania odkázať v prvom rade na spôsob výpočtu používaný Súdny dvorom a nie nevyhnutne alebo výlučne na spôsob výpočtu Komisie, ktorá sa navyše, ako to vyplýva z bodu 15 tohto rozsudku, domnieva, že sa nezúčastnila organizácie výberového konania.
- 59 Napokon v tejto súvislosti tvrdenie Komisie, že spôsob výpočtu používaný na Súdnom dvore je, pokiaľ ide o pomer preložených strán za odpracovaný pracovný deň, vzhľadom k odbornej praxi žalobkyne menej priaznivý ako spôsob výpočtu používaný Komisiou (pozri bod 19 tohto rozsudku), nie je relevantné, keďže podľa názoru Komisie ide v tomto prípade o to, či výberová komisia mala použiť spôsob výpočtu Komisie a nie spôsob výpočtu iných inštitúcií alebo svoj vlastný.
- 60 Ďalej v tejto súvislosti treba tiež uviesť, že Komisia tak v rozhodnutí o zamietnutí sťažnosti, ako aj vo svojom vyjadrení k žalobe, odkazuje na odbornú prax žalobkyne ako „extern[ého] prekladateľ[a]“, hoci z dokladov pripojených k prihláške vyplýva, že žalobkyňa poskytla výberovej komisii potvrdenia o práci vykonávanej ako externý „právník lingvista“ na Súdnom dvore. V tomto prípade teda ide o značne odlišné povinnosti, čo výberová komisia výberového konania zložená z odborníkov v danej oblasti samozrejme nemohla ignorovať vo výberovom konaní určenom práve na prijatie právnikov lingvistov (ktorí sú z tohto dôvodu z administratívneho hľadiska prijímaní v zásade priamo do platovej triedy AD 7) a nie prekladateľov (ktorí sú naopak prijímaní do základnej platovej triedy, teda triedy AD 5, vo funkčnej skupine administrátorov).
- 61 Z toho vyplýva, že skutočnosť, že výberová komisia výberového konania si neosvojila spôsob výpočtu, ktorý používajú služby Komisie na výpočet minimálnej doby odbornej praxe považovanej za dobu, ktorá sa vzťahuje na prax na plný úväzok, automaticky neznamená, že výberová komisia posúdila nesprávne podmienku minimálnej doby dvoch rokov odbornej praxe, ktorú mala žalobkyňa preukázať, aby bola pripustená k účasti na skúškach výberového konania.

– O právomoci MO vylúčiť žalobkyňu z rezervného zoznamu úspešných uchádzačov

- 62 Na základe predchádzajúcich úvah a najmä na základe úvah o rozdelení právomocí medzi MO a výberovú komisiu výberového konania uvedených v bodoch 39 až 48 tohto rozsudku treba uviesť, že keď tak, ako v tomto prípade, pokiaľ ide o požadovanú predchádzajúcu odbornú prax, oznámenie o výberovom konaní upravuje ako osobitnú podmienku pripustenia ku skúškam najmenej dva roky odbornej praxe, MO nemôže v čase, keď uvažuje o prijatí úspešného uchádzača výberového konania, ktorého ako takého vybrala výberová komisia, vylúčiť tohto úspešného uchádzača z rezervného zoznamu tak, že sa pri tom odvolá na spôsoby posúdenia a výpočtu požadovanej odbornej praxe, ktoré sám neuviedol v oznámení o výberovom konaní alebo ktoré sa nenachádzajú v akte, na ktorý sa z právneho hľadiska možno odvolávať voči členom výberovej komisie, ako aj voči každému uchádzačovi výberového konania.
- 63 V opačnom prípade by zásada právnej istoty, ktorá je jednou zo zásad, ktorými sa riadi každé výberové konanie (pozri bod 41 tohto rozsudku), bola nenapraviteľne porušená, ak by sa uchádzač, ktorý riadne poskytol presné dátumy začiatku a ukončenia každej zo svojich zmlúv, ktoré spolu dosahujú dostatočnú dobu odbornej praxe požadovanej oznámením o výberovom konaní, dozvedel o existencii iných požiadaviek nevyhnutných na splnenie uvedenej podmienky týkajúcej sa dĺžky odbornej praxe až

v okamihu, keď ho po tom, čo dostal ponuku na prijatie ako úspešný uchádzač výberového konania, dotknutý MO informoval o existencii týchto požiadaviek a o tom, že vzhľadom na ne nemal byť pripustený k účasti na skúškach.

- 64 Okrem toho za okolností medziinštitucionálneho verejného výberového konania, aké existujú v tomto prípade, by sa k nedodržaniu zásady právnej istoty pripájalo aj nedodržanie zásady rovnosti zaobchádzania. MO každej z inštitúcií prípadne dotknutých výberovým konaním by sa totiž mohol v štádiu prijímania do zamestnania domnievať, že má legitímne právomoc nezávisle posúdiť podmienku účasti týkajúcu sa požadovanej odbornej praxe a že stále, keď výberová komisia použila spôsob výpočtu minimálnej dĺžky požadovanej odbornej praxe, ktorý nezodpovedá jeho vlastnému spôsobu, dopustila sa nevyhnutne zjavne nesprávneho posúdenia, ktoré je dôvodom na to, aby MO mohol prehodnotiť posúdenie výberovej komisie. Ak by mala platiť táto úvaha, potom by bol každý MO oprávnený nahradiť spôsob výpočtu, ktorý výberová komisia bez rozdielu použila na všetkých uchádzačov pri výpočte požadovanej dĺžky odbornej praxe podľa svojho vlastného spôsobu výpočtu. Celistvosť práce, ktorú výberová komisia vykonala v rámci svojich povinností a v záujme všetkých inštitúcií dotknutých výberovým konaním, by tak mohla byť v konečnom dôsledku spochybnená v závislosti od líšiach sa požiadaviek jednotlivých inštitúcií, alebo dokonca v závislosti od určitej tendencie služieb jednotlivých inštitúcií zodpovedných za prijímanie zamestnancov nahrádzať svojim vlastným posúdením posúdenie výberovej komisie.
- 65 Je pravda, že v tomto prípade oznámenie o výberovom konaní stanovovalo, ako zvyčajne, vo svojej hlave D s názvom „[Všeobecné informácie]“, že „úspešní uchádzači zapísaní do rezervného zoznamu, ktorým bude ponúknuté pracovné miesto, musia neskôr predložiť originály všetkých požadovaných dokumentov, ktorých fotokópie odovzdali, či už ide o diplomy, rôzne osvedčenia alebo potvrdenia o práci“ a že “k prijatiu dôjde podľa ustanovení služobného poriadku...“.
- 66 Tieto ustanovenia však samé osebe nemôžu predstavovať právny základ zverujúci MO právomoc dodatočne legitímne vylúčiť z rezervného zoznamu zostaveného výberovou komisiou úspešného uchádzača, ktorý nesplnil podmienku účasti neuvedenú v oznámení o výberovom konaní, ktoré prijal samotný MO, a ani v ustanovení služobného poriadku alebo v akomkoľvek inom texte, na ktorý sa možno odvolávať voči uchádzačom.
- 67 Protiprávnosť, na ktorú by sa MO chcel odvolávať voči úspešnému uchádzačovi výberového konania, by totiž v takom prípade nevyplývala zo zjavného pochybenia, ktorého sa dopustila výberová komisia pri posúdení osobitnej podmienky účasti vyžadovanej oznámením o výberovom konaní alebo uvedenej v ustanovení služobného poriadku, ale vyplývala by z pochybenia, ktorého sa dopustil samotný MO, keď v oznámení o výberovom konaní nestanovil dodatočnú podmienku, že minimálne dvojročná odborná prax požadovaná na pripustenie k účasti na skúškach má byť odbornou praxou vykonávanou na plný úväzok počas dvoch rokov a má sa vypočítavať podľa osobitných a jasne vopred stanovených kritérií, ktorých nedodržanie by malo za následok nepripustenie k účasti na skúškach výberového konania. Koniec koncov takáto dodatočná úprava oznámenia o výberovom konaní zo strany MO počas prijímania do zamestnania sa nemôže vykonať ani zásahom do právomoci výberovej komisie, ktorá je v skutočnosti v priebehu výberového konania viazaná podmienkami uvedenými v oznámení o výberovom konaní, ani na ujmu dotknutého úspešného uchádzača.
- 68 Tvrdenie, že MO nemôže v žiadnom prípade prijať rozhodnutie o prijatí do zamestnania, ktoré je protiprávne kvôli protiprávnemu rozhodnutiu skôr prijatému výberovou komisiou, je teda irelevantné, pretože v prejednávanej veci rozhodnutie výberovej komisie uvádzané MO nie je protiprávne vzhľadom na ustanovenia služobného poriadku alebo podmienky jasne uvedené v oznámení o výberovom konaní. Ide nanajvýš o rozdiel medzi spôsobom, akým výberová komisia vrámci svojich právomocí posúdila minimálnu odbornú prax vyžadovanú oznámením o výberovom konaní a spôsobom výpočtu plného úväzku podľa osobitných kritérií, o ktorom sa MO domnieval, že ho môže použiť v štádiu vymenovania. Keďže však MO neuviedol v oznámení o výberovom konaní, že podmienku dvoch rokov odbornej praxe treba chápať ako odbornú prax vykonávanú počas dvoch

rokov na plný úväzok, čo by z toho urobilo podmienku právne záväznú tak pre výberovú komisiu, ako aj pre uchádzačov, ktorej nedodržanie uchádzačmi by malo za následok ich vylúčenie z výberového konania, tento rozdiel v posúdení vyplývajúci z výberu metodológie MO, je výhradne výsledkom konania MO, pretože výlučne jemu a nie výberovej komisii patrí právomoc stanoviť v oznámení o výberovom konaní podmienky pripustenia k účasti.

- 69 V tejto súvislosti Komisia ďalej tvrdí, že v tomto prípade výberová komisia v rozpore s ustanoveniami oznámenia o výberovom konaní, ktoré ju špecificky poverili, aby v prípade jednotlivých uchádzačov overila dodržanie podmienky účasti týkajúcej sa odbornej praxe, v skutočnosti úplne opomenula zohľadniť toto ustanovenie. Služby GR „Ľudské zdroje“ na Komisii, ktoré sa snažili pochopiť, ako mohla výberová komisia vypočítať dĺžku odbornej praxe žalobkyne, totiž museli dospieť k záveru, že výberová komisia nepoužila na výpočet dĺžky tejto odbornej praxe žiadnu metódu. Toto opomenutie preto odôvodňuje právomoc MO legítimne vylúčiť žalobkyňu z rezervného zoznamu.
- 70 Toto však v danom prípade neplatí, pretože Komisia neposkytla dôkaz takéhoto zjavného opomenutia zo strany výberovej komisie, alebo v každom prípade dôkaz, že o pripustení žalobkyne k účasti na skúškach výberového konania rozhodla výberová komisia vzhľadom na podmienky oznámenia o výberovom konaní zjavne svojvoľne. Zo spisu predloženého Súdu pre verejnú službu totiž vyplýva, že pokiaľ ide o pripustenie žalobkyne ku skúškam, výberová komisia mala k dispozícii listiny, pripojené žalobkyňou k jej prihláške, ktoré potvrdzovali zárobkovú činnosť ako externý právnik lingvista na Súdnom dvore počas pätnástich mesiacov bez prerušenia, a že nič neumožňuje tvrdiť, že výberová komisia nepreskúmala tieto listiny, napríklad na základe kritéria uvedeného v bodoch 53 a 55 tohto rozsudku, ktoré je kritériom, ktoré naopak MO určite nezohľadnil, keďže sa domnieval, že je viazaný iba svojim interným spôsobom výpočtu.
- 71 Z toho vyplýva, že prijatím sporného rozhodnutia MO prekročil svoju právomoc v oblasti preskúmania dodržania dodatočnej podmienky pripustenia k účasti týkajúcej sa odbornej praxe, čím zasiahol do právomoci, ktorú v tejto súvislosti oznámenie o výberovom konaní výslovne zverilo výberovej komisii a tiež do výsad samostatnosti a nezávislosti, ktoré patria výberovým komisiám výberového konania.
- 72 Komisia navyše ani nepreukázala, že sa výberová komisia výberového konania v prípade, ak predsa len u jednotlivých uchádzačov pristúpila k posúdeniu dĺžky odbornej praxe vyžadovanej oznámením o výberovom konaní, dopustila v tomto štádiu zjavného pochybenia pri výpočte tejto dĺžky, odôvodňujúceho, aby MO mohol preskúmať zoznam uchádzačov pripustených k účasti na výberovom konaní a tak odôvodniť svoju právomoc na vylúčenie žalobkyne z rezervného zoznamu, a to dokonca v čase pred prípadným prijatím do zamestnania.
- O zjavnom pochybení, ktorého sa prípadne dopustila výberová komisia výberového konania pri posúdení dĺžky odbornej praxe žalobkyne
- 73 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že pochybenie je zjavné vtedy, ak môže byť ľahko odhalené z hľadiska kritérií, ktorým normotvorca zamýšľal podriaďiť výkon širokej miery voľnej úvahy administratívy. O zjavné pochybenie nemôže ísť predovšetkým vtedy, ak možno spochybňované posúdenie pripustiť ako pravdivé alebo prijateľné (rozsudok z 23. októbra 2012, Eklund/Komisia, F-57/11, EU:F:2012:145, bod 51, a uznesenie z 10. júla 2014, Mészáros/Komisia, F-22/13, EU:F:2014:189, bod 52).
- 74 Ako však bolo uvedené v bodoch 45 a 48 tohto rozsudku, výberová komisia výberového konania, ktorej oznámenie o výberovom konaní výslovne zverilo preskúmanie podmienky pripustenia k účasti týkajúcej sa odbornej praxe a najmä dĺžky tejto praxe, bez toho, aby jej uložilo povinnosť dodržať presné kritérium výpočtu, mala splniť túto úlohu na základe potvrdení, ktoré mal poskytnúť každý uchádzač

v súlade s ustanoveniami uvedenými v príručke pre uchádzačov (pozri bod 47 tohto rozsudku), najmä pokiaľ ide o „presné dátumy začatia a ukončenia každého z[o] [svojich] zamestnaní, ako aj funkciu a povahu vykonávaných úloh“.

- 75 V tomto prípade treba konštatovať, že žalobkyňa vo svojej prihláške presne uviedla viacero druhov odbornej praxe v celkovej dĺžke 31 mesiacov. Na jednej strane spomenula rôzne zárobkové činnosti v súhrnnej dĺžke trinásť mesiacov, voči ktorým Komisia nijako nenamietala. Na druhej strane uviedla, že vykonávala pätnásť mesiacov činnosť ako externý právnik lingvista pre Súdny dvor a absolvovala trojmesačnú stáž v advokátskej kancelárii W., ktoré však MO započítal iba v rozsahu sedem resp. dva mesiace odbornej praxe.
- 76 Komisia naopak tvrdí, že výberová komisia v skutočnosti nezohľadnila externú povahu činnosti „prekladateľ[a]“ vykonávanej žalobkyňou pre Súdny dvor, pretože žalobkyňa „za ňu [ako protihodnotu] nedostávala mzdu, nemala pracovný čas ani nadriadeného a na plnenie jej úloh sa nevyžadovala jej prítomnosť na Súdnom dvore“ (pozri v tejto súvislosti bod 87 tohto rozsudku).
- 77 Z potvrdenia Súdneho dvora a z objednávok však jasne vyplýva, že od 1. októbra 2004 do podania svojej prihlášky bola žalobkyňa povinná pracovať bez prerušenia ako „externý právnik lingvista“ pre Súdny dvor. Neexistuje teda žiadny dôvod domnievať sa, ako to navrhuje Komisia, že výberová komisia zložená z odborníkov v danej oblasti nezohľadnila externú povahu tejto zárobkovej činnosti, ktorá sa svojou povahou neriadi vopred stanoveným záväzným pracovným časom. Napokon sa zdá, že práve Komisia si zamieňa činnosť externého „prekladateľa“ s činnosťou externého „právnik lingvistu“, keď s týmito činnosťami zaobchádza rovnako.
- 78 Rovnako pokiaľ ide o špecializované štúdium medzinárodného práva, ktoré žalobkyňa absolvovala od októbra 2004 do júna 2005, čiastočne súbežne so svojou činnosťou externého právnik lingvistu na Súdnom dvore, stačí uviesť, že doklady pripojené k prihláške túto skutočnosť jednoznačne uvádzali. Neexistuje preto dôvod domnievať sa, že výberová komisia to náležite nezohľadnila na účely posúdenia dĺžky odbornej praxe nevyhnutnej na pripustenie k účasti na výberovom konaní.
- 79 Napokon treba uviesť, že objednávky pripojené k prihláške vzhľadom na frekvenciu a rozsah objednávok, ktoré Súdny dvor vystavil a žalobkyňa dodržala počas pätnástich mesiacov spolupráce s touto inštitúciou, preukazujú stály a konzistentný charakter práce vykonávanej žalobkyňou ako externý právnik lingvista (a teda nie ako „externý prekladateľ...“) bez ohľadu na súbežné štúdium medzinárodného práva.
- 80 Ako to už bolo uvedené v bode 57 tohto rozsudku, výberová komisia mala širokú mieru voľnej úvahy pri posúdení rovnocennosti činnosti vykonávanej vo variabilnom čase ako externý spolupracovník a práce na plný úväzok z hľadiska pracovného času a najmä mala na tento účel veľkú flexibilitu súvisiacu s tým, že súhrnná dĺžka všetkých druhov odbornej praxe žalobkyne prekročovala o sedem mesiacov požadovanú minimálnu dobu dvoch rokov.
- 81 Vzhľadom na tieto zistenia treba dospieť k záveru, že Komisia nepreukázala ani to, že výberová komisia sa dopustila zjavného pochybenia pri výpočte dĺžky odbornej praxe žalobkyne.
- 82 S prihliadnutím na všetky predchádzajúce úvahy treba preto vyhovieť prvému žalobnému dôvodu založenému na nedostatku právomoci MO.

O druhom dôvode založenom subsidiárne na zjavne nesprávnom posúdení MO, ako aj na porušení oznámenia o výberovom konaní a zásad právnej istoty a rovnosti zaobchádzania

- 83 Keďže tento žalobný dôvod sa v podstate týka posúdenia skutočností, ktoré sú predmetom prejednávanej veci, Súd pre verejnú službu sa z tohto dôvodu a na účely riadneho výkonu spravodlivosti domnieva, že ho môže preskúmať aj po tom, čo už vyhovel prvému žalobnému dôvodu uplatnenému ako hlavný dôvod.

Tvrdenia účastníkov konania

- 84 Žalobkyňa tvrdí, že aj keby MO mohol legálne nahradiť svojim vlastným posúdením podmienky týkajúcej sa odbornej praxe posúdenie výberovej komisie, napriek tomu preskúmal podmienku odbornej praxe zjavne nesprávne, najmä pokiaľ ide najprv o výpočet jej odbornej praxe ako externý právnik lingvista na Súdnom dvore z hľadiska plného úväzku, ďalej pokiaľ ide o dĺžku jej stáže v advokátskej kancelárii W., a napokon pokiaľ ide o uplatnenie dennej normy určitého počtu strán, ktoré sa majú preložiť, ktorá však nebola uvedená v oznámení o výberovom konaní, na jej odbornú prax externého právnika lingvistu na Súdnom dvore.
- 85 Komisia navrhuje zamietnutie druhého žalobného dôvodu.

Posúdenie Súdnom pre verejnú službu

- 86 Pri preskúmaní, či je posúdenie dĺžky odbornej praxe žalobkyne, ktoré urobil MO, zjavne nesprávne, treba najprv overiť, či sa podmienky alebo kritéria, ktoré v tejto súvislosti MO použil, zakladajú na relevantnom právnom základe vzhľadom na právny rámec predstavovaný oznámením o výberovom konaní a odôvodňujú tak to, že MO použil pri posúdení vylučovacej podmienky pripustenia k účasti špecifické kritérium výpočtu, ktoré je voči osobám z externého prostredia inštitúcie legálne.
- 87 Z rozhodnutia o zamietnutí sťažnosti však vyplýva, že MO sa domnieval, že „výberová komisia pravdepodobne nezohľadnila skutočnosť, že práca [žalobkyne] pre Súdny dvor bola ... externá a že sa preto nemala započítať na základe mesiacov, počas ktorých [žalobkyňa] spolupracovala s touto inštitúciou, ale na základe skutočne vykonanej práce, pretože [žalobkyňa] za ňu [ako protihodnotu] nedostávala mzdu, nemala pracovný čas ani nadriadeného a na plnenie jej úloh sa nevyžadovala jej prítomnosť na Súdnom dvore; v dôsledku toho sa v tejto súvislosti vyžadoval výpočet počtu odpracovaných dní napríklad na základe počtu preložených strán. To platilo tým skôr, že v spise sa nachádzali objednávky prekladov a že možnosť využívať odborné činnosti samostatne zárobkovo činných osôb bola uvedená v [p]ríručke [pre uchádzačov]“ (kurzívou zvýraznil Súd pre verejnú službu).
- 88 Príručka pre uchádzačov tak podľa Komisie predstavuje dostatočný právny základ na použitie takých mechanizmov prevodu množstva vykonanej práce na odpracované dni, aké používajú služby Komisie pre prekladateľskú činnosť v rámci tejto inštitúcie. Z toho vyplýva, že podľa Komisie bol MO „oprávnený overiť pracovný čas žalobkyne ako externého spolupracovníka Súdneho dvora“ (kurzívou zvýraznil Súd pre verejnú službu).
- 89 Vo svojom vyjadrení k žalobe Komisia rovnako zdôrazňuje, že „keďže žalobkyňa žiadala, aby bola prijatá Komisiou, bolo *nevyhnutné*, aby MO vychádzal zo svojich vlastných kritérií pri výpočte odbornej praxe na plný úväzok“ (kurzívou zvýraznil Súd pre verejnú službu).
- 90 Hoci teda v tomto prípade nie je sporné, že k prípadnému prijatiu žalobkyne malo dôjsť v rámci Komisie, treba uviesť, že Komisia ani v rozhodnutí o zamietnutí sťažnosti, ani v tomto konaní nikde neuvádza, na akom právnom základe, na ktorý sa možno odvolávať priamo proti žalobkyňi, bol MO povinný napraviť prípadné zjavné pochybenie, ktorého sa dopustila výberová komisia pri výpočte

odbornej praxe žalobkyne tým, že použila kritérium počtu strán preložených za deň podľa pomeru používaného prekladateľskými službami Komisie, teda päť strán za pracovný deň, a to bez ohľadu na to, že v tomto prípade išlo konkrétne o preklad právnych textov a/alebo overovanie jazykovej a právnej zhody legislatívnych textov.

- 91 Aj keď sa totiž pripustí, že takýto spôsob výpočtu môže vyplývať z oznámenia podpredsedu Komisie SEC (2004) 638 z 25. mája 2004 o potrebách prekladu, tento spôsob nebol v tomto dokumente predpísaný ako povinné kritérium výberu pre pripustenie k účasti na skúškach výberového konania určeného konkrétne na prijatie právnikov lingvistov. V každom prípade tento spôsob výpočtu nie je uvedený v oznámení o výberovom konaní a nebol ani uverejnený spôsobom prístupným alebo nevyhnutne známym výberovej komisii alebo dotknutým uchádzačom. Navyše takéto kritérium, ako to okrem toho potvrdila samotná Komisia, nezodpovedá kritériám, ktoré používajú prekladateľské služby iných inštitúcií, ktoré majú prístup k rezervnému zoznamu z výberového konania, aby prípadne prijali svojich právnikov lingvistov. Nejde teda o spoločné kritérium inštitúcií Únie.
- 92 V dôsledku toho MO konajúci namiesto výberovej komisie výberového konania, aby zabezpečil dodržanie podmienky pripustenia k účasti na skúškach, čo je podmienka, v prípade ktorej sa vyžadovalo jednotné posúdenie a uplatnenie vo vzťahu ku všetkým uchádzačom výberového konania, nemohol použiť výlučne interný spôsob výpočtu Komisie, ktorý preto nie je medziinštitucionálny, a ukazuje sa tak irelevantný pre prijatie v tomto prípade právnikov lingvistov a nezáväzný voči osobám z externého prostredia inštitúcie.
- 93 Z toho vyplýva, že aj keby bola prijateľná analýza odbornej praxe žalobkyne urobená Komisiou, ktorá mala podľa kritérií používaných jej prekladateľskými službami vypočítať počet strán preložených žalobkyňou počas obdobia jej činnosti ako externý právnik lingvista na Súdnom dvore ako keby išlo o prácu „prekladateľa“ Komisie, nezakladá sa na žiadnom právne relevantnom ustanovení, na ktoré sa možno priamo odvolávať voči žalobkyňi, a predstavuje tak zjavné pochybenie zo strany MO, ktoré je ľahko zistiteľné Súdom pre verejnú službu (pozri bod 70 tohto rozsudku).
- 94 Vzhľadom na uvedené treba vyhovieť druhému žalobnému dôvodu, hoci bol uplatnený subsidiárne, pričom netreba preskúmať ostatné tvrdenia, ktoré v tejto súvislosti uviedla žalobkyňa.

O treťom dôvode založenom na porušení zásady riadnej správy vecí verejných a povinnosti starostlivosti, ako aj na nedodržaní primeranej lehoty

- 95 Keďže tento žalobný dôvod sa v podstate týka posúdenia skutočností, ktoré sú predmetom prejednávanej veci, Súd pre verejnú službu sa z tohto dôvodu a na účely riadneho výkonu spravodlivosti domnieva, že ho môže preskúmať aj po tom, čo už vyhovel prvému žalobnému dôvodu uplatnenému ako hlavný dôvod.

Tvrdenia účastníkov konania

- 96 Žalobkyňa najprv vytýka MO, že spochybnil platnosť rozhodnutia výberovej komisie pripustiť ju k účasti na výberovom konaní v poslednej etape prijímacieho konania, takmer sedem rokov po zostavení rezervného zoznamu a predovšetkým po tom, čo GR „Ludské zdroje“ udelilo výnimku na účely jej prijatia ako administrátora. Navyše platnosť rezervného zoznamu bola niekoľkokrát predĺžená a žalobkyňa bola v medziobdobí pozvaná na niekoľko prijímacích pohovorov, pričom možnosť jej pripustenia do výberového konania nebola nikdy overovaná alebo spochybnená.
- 97 Žalobkyňa ďalej tvrdí, že zamestnanci GR „Ludské zdroje“ jej odmietli prístup k jej spisu EPSO počas pohovorov, ktoré s nimi mala v septembri a októbri 2013, pričom tento prístup jej bol poskytnutý až v novembri 2013.

- 98 Navyše podľa žalobkyne MO tým, že mu prijatie sporného rozhodnutia trvalo štyri mesiace, prekročil primeranú lehotu na preskúmanie spisu. Vzhľadom na jednej strane na povahu preskúmania obmedzeného na zjavne nesprávne posúdenie výberovej komisie, ktoré bol MO povinný vykonať v tomto prípade, a na druhej strane na trvalý záujem, ktorý prejavovalo GR „Spravodlivosť“ o prijatie žalobkyne, pôvodne plánované na september 2013, je táto lehota neprimerane dlhá a okrem toho ju v celom rozsahu možno pripísať GR „Ľudské zdroje“.
- 99 Napokon MO sa vecou nezaoberal spravodlivo, keďže zástupcovia GR „Ľudské zdroje“ vydávali vzájomne si odporujúce a nejasné stanoviská týkajúce sa skutočností relevantných pre výpočet dĺžky odbornej praxe a listín, ktoré treba v tejto súvislosti predložiť, a ktoré následne neboli zohľadnené. Takéto správanie tiež spomalilo prijímacie konanie.
- 100 Komisia navrhuje zamietnutie tretieho žalobného dôvodu.

Posúdenie Súdom pre verejnú službu

- 101 Po prvé treba pripomenúť, že MO musí preskúmať zákonnosť rozhodnutia výberovej komisie zapísať uchádzača do rezervného zoznamu výberového konania až v čase, keď vzniká otázka skutočného prijatia tohto uchádzača a nie v čase, keď mu výberová komisia odovzdá rezervný zoznam (rozsudok z 15. septembra 2005, Luxem/Komisia, T-306/04, EU:T:2005:326, bod 24). Čas, ktorý uplynul od zostavenia rezervného zoznamu alebo počet predĺžení jeho platnosti teda nie sú relevantnými okolnosťami na posúdenie, či v tomto prípade MO porušil zásadu riadnej správy vecí verejných, keď spochybnil rozhodnutie výberovej komisie pripustiť žalobkyňu k účasti na skúškach výberového konania.
- 102 Pokiaľ ide ďalej o výnimku z rezervného zoznamu, o ktorú ide (pozri bod 15 tohto rozsudku), treba poznamenať, že toto rozhodnutie bolo zákonite prijaté po rozhodnutí výberovej komisie zapísať žalobkyňu do tohto zoznamu, ale pred nevyhnutným overením jej spôsobilosti byť vymenovaná za úradníka zo strany služieb MO. Aj keby toto rozhodnutie o udelení výnimky bolo prijaté v nevhodnom čase, teda oveľa skôr, než mohol MO overiť spôsobilosť žalobkyne byť vymenovaná na dotknuté pracovné miesto, však z právneho hľadiska neznamená, že MO by už v medziach svojich právomocí nemohol overiť dodržanie podmienok vymenovania záväzne uložených služobným poriadkom. Inými slovami, také rozhodnutie o udelení výnimky, o aké ide v tomto prípade, sa automaticky nerovná rozhodnutiu o spôsobilosti byť vymenovaný za úradníka. Medzi podmienkami vymenovania stanovenými služobným poriadkom sa však nachádza podmienka uvedená v článku 28 služobného poriadku týkajúca sa úspešného absolvovania výberového konania na základe kvalifikácií a skúšok, ktorým mohlo byť v tomto prípade iba výberové konanie, o ktoré ide v prejednávanej veci.
- 103 Po druhé, pokiaľ ide o prístup k spisu EPSO, treba uviesť, že tvrdenie žalobkyne o údajnom zamietnutí jej ústnych žiadostí o prístup zamestnancami GR „Ľudské zdroje“ nie je podložené žiadnym dôkazom. Hoci žalobkyňa spomenula toto zamietnutie v e-maile z 11. novembra 2013 adresovanom GR „Ľudské zdroje“, jej tvrdenie nie je potvrdené adresátom, ktorý ju naopak pozval, aby prišla nahliadnuť do svojho spisu v nasledujúci deň. Okrem toho žalobkyňa, ktorá pripúšťa, že mala prístup k svojej prihláške a pripojeným dokladom 12. novembra 2013, neuvádza, prečo by údajné skoršie zamietnutie prístupu malo predstavovať porušenie zásady riadnej správy vecí verejných alebo povinnosti starostlivosti.
- 104 Po tretie, pokiaľ ide o čas, ktorý MO trvalo prijatie jeho rozhodnutia, treba uviesť, že ustanovenie práva Únie týkajúce sa prijatia rozhodnutia o prijatí úradníka v rámci takého výberového konania, akého sa zúčastnila žalobkyňa, nestanovuje žiadnu lehotu. Z toho vyplýva, že podľa ustálenej judikatúry sa primeranosť lehoty, v ktorej inštitúcia prijala daný akt, musí posúdiť v závislosti od všetkých okolností

každej veci, a najmä v závislosti od významu veci pre dotknutú osobu, zložitosti veci a správania dotknutých osôb (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. februára 2013, Réexamen Arango Jaramillo a i./EIB, C-334/12 RX-II, EU:C:2013:134, bod 28, a tam citovaná judikatúra).

- 105 V tomto prípade po prijímacom pohovore, ktorý sa konal 28. mája 2013, GR „Spravodlivosť“ odovzdalo v júni 2013 žiadosť o prijatie týkajúcu sa žalobkyne GR „Ľudské zdroje“, a v júli 2013 GR „Ľudské zdroje“ udelilo výnimku nevyhnutnú na prijatie uchádzača nachádzajúceho sa na rezervnom zozname právnikov lingvistov na pracovné miesto administrátora. Spis EPSO bol Komisii odovzdaný v septembri 2013 a sporné rozhodnutie bolo prijaté 17. decembra 2013. V medziobdobí na konci augusta 2013 sa žalobkyňa informovala na GR „Ľudské zdroje“ na stav prijímacieho konania.
- 106 Pokiaľ ide najprv o kritérium významu dotknutého záujmu, hoci vyhládka na prijatie mala pre žalobkyňu nesporný význam, žalobkyňa sa nemôže dovolávať žiadneho práva byť vymenovaná za úradníka a bez súhlasu GR „Ľudské zdroje“ sa nemôže odvolávať ani na legitímnu dôveru v tejto súvislosti, a to bez ohľadu na stály záujem, ktorý o jej prijatie prejavovalo GR „Spravodlivosť“ (pozri rozsudok z 19. mája 2015, Brune/Komisia, F-59/14, EU:F:2015:50, bod 78, a tam citovaná judikatúra). Ďalej, keďže MO sa domnieval, hoci nesprávne, že výberová komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď pripustila žalobkyňu k účasti na výberovom konaní, overenie dodržania podmienky pripustenia k účasti týkajúcej sa odbornej praxe požadovanej v oznámení o výberovom konaní vykazovalo ako také, a v medziach uvedených v bodoch 53 až 55 tohto rozsudku, určitú zložitosť. Napokon, keďže MO sa domnieval, že informácie obsiahnuté v spise EPSO si v určitých smeroch vzájomne odporovali a boli nedostatočné, požadoval od žalobkyne dodatočné listiny a vysvetlenia. Menovaciemu orgánu teda nemožno pripísať žiadne neodôvodnené prietahy v prijímacom konaní.
- 107 Lehotu približne šiestich mesiacov, ktorá uplynula medzi žiadosťou o prijatie, ktorú GR „Spravodlivosť“ zaslalo GR „Ľudské zdroje“ v júni 2013, a prijatím sporného rozhodnutia, ku ktorému došlo 17. decembra 2013, teda nemožno v tomto prípade považovať celkovo za neprimeranú.
- 108 Po štvrté, skutočnosť, že zamestnanci GR „Ľudské zdroje“ žalobkyňu v rôznych medzietapách prijímacieho konania informovali o skutočnostiach, ktoré považovali za relevantné pre výpočet dĺžky jej odbornej praxe a o dôkazoch, ktoré bolo treba predložiť v tejto súvislosti, nepredstavuje nespravodlivé riešenie jej situácie. Naopak žalobkyňa tak mala príležitosť zaujať stanovisko k rôznym sporným aspektom jej spisu a uviesť vo svoj prospech počas prijímacieho konania všetky tvrdenia a dôkazy, ktoré mala k dispozícii. MO mohol navyše voľne vyhodnotiť dôkaznú silu týchto dôkazov.
- 109 Z toho vyplýva, že na základe dôkazov predložených žalobkyňou nemožno konštatovať žiadne porušenie zásady riadnej správy vecí verejných, povinnosti starostlivosti alebo primeranej lehoty, a že v dôsledku toho treba tretí žalobný dôvod zamietnuť.

O štvrtom dôvode založenom na protiprávnosti podmienky pripustenia k účasti na výberovom konaní týkajúcej sa odbornej praxe

Tvrdenia účastníkov konania

- 110 Žalobkyňa prostredníctvom námietky protiprávnosti tvrdí, že podmienka účasti týkajúca sa odbornej praxe, uvedená v oznámení o výberovom konaní, je v rozpore so zásadou rovnosti zaobchádzania, keďže iné oznámenia o výberových konaniach na prijatie právnikov lingvistov neupravujú žiadnu podmienku tohto druhu.
- 111 Komisia navrhuje zamietnutie štvrtého dôvodu hlavne ako neprípustného a subsidiárne ako nedôvodného.

Posúdenie Súdom pre verejnú službu

- 112 Keďže prvému dôvodu zrušenia založenému na nedostatku právomoci MO bolo vyhovené, netreba už preskúmať štvrtý dôvod. Navyše, keďže sa vzhľadom na podmienky uvedené v oznámení o výberovom konaní, pokiaľ ide o rozdelenie právomocí medzi MO a výberovú komisiu, zistilo, že MO bol viazaný rozhodnutím výberovej komisie pripustiť žalobkyňu k účasti na výberovom konaní na základe podmienky vzťahujúcej sa na odbornú prax, pretože toto rozhodnutie nebolo zjavne nesprávne, prípadná protiprávnosť tejto podmienky účasti nemá za následok dodatočnú osobnú ujmu, ktorú možno žalobkyňi nahradiť.

3. O návrhoch na náhradu škody

Tvrdenia účastníkov konania

- 113 Žalobkyňa tvrdí, že v septembri 2013 by bola určite prijatá do zamestnania, ak by nebolo došlo k protiprávnosti, ktorou je postihnuté sporné rozhodnutie. Keďže medzi 1. septembrom 2013 a 1. februárom 2014, keď bola žalobkyňa podľa svojho tvrdenia prijatá ako referendárka u člena Všeobecného súdu Európskej únie, bola nezamestnaná, kým čakala na rozhodnutie MO, uvedená protiprávnosť jej spôsobila majetkovú škodu, ktorú predstavuje strata na zárobku, ktorý by poberala, ako aj iných výhodách spojených s jej vymenovaním, vrátane možnosti byť prijatá za úradníka podľa výhodnejších ustanovení služobného poriadku účinných až do 31. decembra 2013.
- 114 V dôsledku toho sa žalobkyňa domnieva, že je namieste odškodniť ju priznaním „všetkých účinkov“ vymenovania za administrátora v platovej triede AD 7, platovom stupni 1, prideleného na GR „Spravodlivosť“ v septembri 2013, teda priznaním „okrem iného“ odpracovaných rokov v platovej triede od 1. septembra 2013, obnovenia jej služobného postupu, spätnej platby príspevkov do dôchodkového systému a zaplatenia odmeny za obdobie, počas ktorého bola nezamestnaná, ktorú s vyhradenou možnosťou neskôr ju zvýšiť zatiaľ ohodnotila na 26 132,85 eura spolu s úrokmi z omeškania vypočítanými v sadzbe stanovenej Európskou centrálnou bankou pre hlavné operácie refinancovania na dotknuté obdobie a zvýšenej o dva body.
- 115 Žalobkyňa dodáva, že kvôli spornému rozhodnutiu utrpela aj nemajetkovú ujmu vyplývajúcu zo stresu a obáv, ktoré vyvolalo spochybnenie jej práv, ktoré získala ako úspešná uchádzačka výberového konania, takmer sedem rokov po jej zápise do rezervného zoznamu, ako aj z toho, že musela sama podniknúť kroky u svojich bývalých zamestnávateľov, aby získala informácie, ktoré vyžadovalo GR „Ľudské zdroje“ na účely posúdenia jej odbornej praxe. Z tohto dôvodu žalobkyňa požaduje iba symbolické jedno euro.
- 116 Komisia navrhuje zamietnutie návrhov na náhradu škody. Pokiaľ ide o majetkovú škodu vyplývajúcu zo straty príležitosti, návrh na náhradu má úzku súvislosť s návrhmi na zrušenie a musí byť preto zamietnutý ako nedôvodný. Okrem toho sa žalobkyňa nemôže odvolávať na žiadnu reálnu príležitosť na prijatie a nemôže sa ani domnievať, že k jej vymenovaniu by muselo dôjsť k určitému dňu. V každom prípade, ako spresnila Komisia na pojednávaní v odpovedi na otázku uvedenú v prípravnej správe pre pojednávanie, prijatie pred 1. marcom 2014, vrátane prípadnej výpovednej doby, nebolo v tomto prípade mysliteľné.
- 117 Navyše návrhy, aby boli žalobkyňi priznané „všetky účinky“ vymenovania a obnovenia jej služobného postupu sú zjavne neprípustné, v prvom rade z dôvodu, že sú neurčité a v druhom rade z dôvodu, že podľa judikatúry neprináleží súdu Únie, aby v rámci preskúmania zákonnosti založeného na článku 91 služobného poriadku dával administratívne príkazy.

- 118 Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, návrhy na náhradu sú neprípustné, pretože nebola podaná predchádzajúca žiadosť podľa článku 90 služobného poriadku, pričom táto ujma vyplýva podľa Komisie zo správania administratívy, ktoré nemá povahu rozhodnutia, teda z omeškania pri vybavení veci žalobkyne.
- 119 Žiadosť o náhradu nemajetkovej ujmy by však napriek tomu nebola dôvodná. Údajný stres a obavy sú za daných okolností málo pravdepodobné, tým skôr, že postavenie úspešného uchádzača výberového konania nepriznáva dotknutej osobe žiadne právo byť vymenovaná za úradníka a že prináleží každému uchádzačovi, aby predložil dôkazy nevyhnutné na posúdenie existencie a relevantnosti jeho diplomov a odbornej praxe.

Posúdenie Súdom pre verejnú službu

- 120 Podľa ustálenej judikatúry predpokladá vznik zodpovednosti inštitúcie splnenie súhrnu podmienok týkajúcich sa protiprávnosti konania vytýkaného inštitúciám, existencie údajnej škody a existencie príčinnej súvislosti medzi konaním a uvádzanou ujmovou (pozri najmä rozsudky z 1. júna 1994, Komisia/Brazzelli Lualdi a i., C-136/92 P, EU:C:1994:211, bod 42, a z 21. februára 2008, Komisia/Girardot, C-348/06 P, EU:C:2008:107, bod 52).
- 121 Keďže sporné rozhodnutie je, ako bolo rozhodnuté v rámci preskúmania prvého žalobného dôvodu, protiprávne, treba posúdiť, či žalobkyňa vznikla ujma spôsobená týmto rozhodnutím.
- 122 Pokiaľ ide o majetkovú škodu, treba uviesť, že následkom sporného rozhodnutia žalobkyňa stratila skutočnú príležitosť byť prijatá ako úradník na voľné pracovné miesto na GR „Spravodlivosť“, na obsadenie ktorého toto generálne riaditeľstvo niekoľkokrát prejavilo svoj záujem o žalobkyňu (pozri bod 18 tohto rozsudku a v tomto zmysle rozsudok zo 7. októbra 2013, Thomé/Komisia, F-97/12, EU:F:2013:142, bod 76).
- 123 Bez ohľadu na opatrenia, ktoré Komisia v súlade s článkom 266 ZFEÚ bude musieť prijať na vykonanie tohto zrušovacieho rozsudku, sa treba domnievať, že žalobkyňa definitívne stratila príležitosť byť vymenovaná za administrátora v platovej triede AD 7 na pracovné miesto, ktoré bolo voľné na GR „Spravodlivosť“, pre ktoré toto generálne riaditeľstvo navyše s cieľom ponúknuť ho žalobkyňi získalo administratívnu výnimku týkajúcu sa rezervného zoznamu z výberového konania, ktorý bol v skutočnosti určený v prvom rade na to, aby umožnil prijímanie právnikov lingvistov. Táto ujma teda zakladá pri dodržaní ostatných zákonných podmienok právo na náhradu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. septembra 2011, AA/Komisia, F-101/09, EU:F:2011:133, body 79 až 82).
- 124 Žalobkyňa ďalej tvrdí, pričom sa opiera o záujem útvaru GR „Spravodlivosť“, na ktorý mala byť pridelená, ktorý navyše Komisia nespochybňuje, že ak by nedošlo k protiprávnosti postihujúcej sporné rozhodnutie, bola by prijatá do zamestnania od 1. septembra 2013.
- 125 V tejto súvislosti však treba pripomenúť na jednej strane to, že spis EPSO bol doručený MO až v septembri 2013.
- 126 Na druhej strane, hoci Komisia tvrdí, že z administratívneho hľadiska bol prvým možným dátumom prijatia na voľné pracovné miesto 1. marec 2014, zároveň platí, že ak by sa MO nesprávne nedomnieval, že výberová komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, analýza spisu žalobkyne by pravdepodobne bola trvala kratšie najmä z dôvodu záujmu, ktorý GR „Spravodlivosť“ niekoľkokrát prejavilo o obsadenie tohto pracovného miesta.

- 127 Za daných okolností sa preto treba domnievať, že bez protiprávnosti vytýkanej Komisii, vznikla žalobkyni príležitosť byť prijatá na dané pracovné miesto administrátora najskôr 1. novembra 2013, aj so zreteľom na to, že ako vyplýva z emailu z 24. mája 2013, ktorý žalobkyni poslalo GR „Ľudské zdroje“ (pozri bod 13 tohto rozsudku), vstupná lekárska prehliadka v prípade prijatia Komisiou nebola potrebná, keďže žalobkyňa už absolvovala túto prehliadku predtým na Súdnom dvore.
- 128 Žalobkyňa napokon tvrdí, že výška jej majetkovej škody dosahuje za obdobie od 1. septembra 2013 do 1. februára 2014, počas ktorého bola nezamestnaná, kým čakala na prijatie sporného rozhodnutia, sumu 26 132,85 eura, ktorá predstavuje príjem, ktorý by bola poberala ako úradník v platovej triede AD 7 v platovom stupni 1. Žalobkyňa dodáva, že Komisia by mala byť zaviazaná aj na zaplatenie príspevkov do dôchodkového systému od septembra 2013.
- 129 Bez toho, aby bolo potrebné zaujímať stanovisko k námietke neprípustnosti, ktorú vznesla Komisia voči návrhom, aby boli žalobkyni priznané „všetky účinky“ vymenovania a obnovenie jej služobného postupu, stačí pripomenúť, že majetková škoda, o ktorú sa žalobkyňa opiera, aby získala odškodnenie, nesúvisí so stratou na zárobku, ale so stratou príležitosti byť prijatá ako úradník na pracovné miesto, ktoré bolo predmetom daného výberového konania.
- 130 V dôsledku toho vzhľadom na dané okolnosti a na základe možnosti Súdu pre verejnú službu odhadnúť ujmu *aequo et bono*, dôjde k spravodlivej náhrade celej majetkovej škody, ktorá žalobkyni vznikla, najmä s prihliadnutím na mesačný plat zodpovedajúci pracovnému miestu, ktoré sa malo obsadiť, na skutočnú povahu stratenej príležitosti, prvý možný dátum prijatia do zamestnania a na jej pracovnú situáciu počas referenčného obdobia, keď bude Komisia zaviazaná, aby jej zaplatila paušálnu sumu 10 000 eur.
- 131 Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, na úvod treba uviesť, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, údajne spôsobená ujma nevyplýva zo správania administratívy, ktoré nemá povahu rozhodnutia, teda z omeškania pri vybavení veci žalobkyne, ale zo sporného rozhodnutia.
- 132 Treba však rozhodnúť, že zrušenie sporného rozhodnutia predstavuje samo osebe primeranú a dostatočnú náhradu nemajetkovej ujmy uvádzanej žalobkyňou, keďže žalobkyni sa nepodarilo preukázať, že utrpela nemajetkovú ujmu oddeliteľnú od protiprávnosti, ktorá odôvodňuje zrušenie sporného rozhodnutia.
- 133 Z toho vyplýva, že Komisiu treba zaviazat', aby ako náhradu škody zaplatila žalobkyni sumu 10 000 eur.

O trovách

- 134 Podľa článku 101 rokovacieho poriadku, ak nestanovujú ustanovenia ôsmej kapitoly hlavy II uvedeného rokovacieho poriadku inak, účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania druhého účastníka konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Podľa článku 102 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku, ak si to vyžaduje spravodlivé zaobchádzanie, môže Súd pre verejnú službu rozhodnúť, že účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, znáša vlastné trovy konania a je povinný nahradiť iba časť trov konania, ktoré vznikli druhému účastníkovi konania, alebo mu vôbec nemusí uložiť povinnosť nahradiť trovy konania.
- 135 Z dôvodov uvedených v tomto rozsudku vyplýva, že Komisia je účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech v podstatnej časti. Okrem toho žalobkyňa vo svojich návrhoch výslovne navrhla, aby bola Komisia zaviazaná na náhradu trov konania. Keďže okolnosti prejednávanej veci neodôvodňujú uplatnenie ustanovení článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku, musí Komisia znášať svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalobkyni.

Z týchto dôvodov

SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU (prvá komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozhodnutie zo 17. decembra 2013, ktorým Európska komisia odmietla prijať FE, sa zrušuje.**
- 2. Európska komisia je povinná zaplatiť FE sumu 10 000 eur.**
- 3. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**
- 4. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila FE.**

Barents

Perillo

Svenningsen

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 6. októbra 2015.

Tajomníčka
W. Hakenberg

Predseda komory
R. Barents